

Democratie is niet het recht van de sterkste

Gepassioneerde vrijwilligers komen, zonder beklemmende regels, tot een arbeidprestatie en kwaliteit waar je versteld van staat. Passie en talent blijken goed samen te gaan. Vrijwilligers komen voort uit alle beroepsgroepen en leeftijden hun kennispotentieel en levenservaring is onuitputtelijk. Ze zijn niet gebonden aan protocollen of programma's en komen met de helderste ideeën.

Vrijwilligers hebben geen last van politiek waarin soms wordt meegegaan om iets anders binnen te halen. Echt luisteren wordt in dat stadium niet meer gedaan, het is voor de vorm of omdat het wettelijk zo moet. De bestuurder steekt zo feitelijk de middelvinger op naar een burger die wettelijk een inspraak mag doen, om vervolgens te ervaren dat er niets mee gedaan wordt. Inspraak is zo een lachertje en er blijft niets anders over als de rechtsgang of verder verlies aan politiek vertrouwen. Het kost handenvol geld en de burger houdt het voor gezien.

Politiek stop met polarisatie, zoek naar verbinding en niet naar verschil. Ga echt in gesprek met anders denkende collega's en burgers, leef je in, sta open voor argumenten, weerleg ze met feitelijkheden en kom tot een gewogen en verdedigbaar besluit. Luister vanaf vandaag proactief. Vraag niet aan burgers of groepen met oplossingen te komen, als je er toch niets mee wilt. Ondersteun ze met het ambtelijk apparaat. Maak bekend welke tegengestelde belangen er zijn, zoek samen draagvlak en laat ieder in zijn waarde.

Als betrokken burger ben ik nogal teleurgesteld in de politiek. Vorige week ontving ik een brief van Gedeputeerde Staten waar, onder de handtekeningen van mevr. Bergkamp en de heer Remkes, de volgende zin was toegevoegd. *Deze beslissing is namens GS genomen door het lid van het college dat met dit onderwerp is belast.* Met andere woorden neem het ons niet kwalijk wij zijn slechts de brenger van de boodschap.

In het kort staat er. Bedankt voor de moeite maar we gaan niets doen. Op zich al vreemd omdat het onderwerp pas vandaag geagendeerd is. Daarnaast vind ik het onbehoorlijk omdat in de visie weliswaar het maximaal haalbare is neergezet met allerlei meekoppelkansen, maar er is ook aangeboden om met elkaar in gesprek te gaan. Bij een maximum is er immers ook altijd een minimum. Geen woord hierover in de brief.

Het besluit steekt schril af bij het persbericht dat GS dit jaar 69 miljoen euro extra wil investeren, waarbij het geld onder andere wordt ingezet voor het probleem van bodemdaling in veenweidegebieden.

Wij hebben u met onze visie "water als verdediging" een uitgewerkte voorzet aangereikt waarmee wij denken de bodemdaling en CO₂ uitstoot in de veenweide te stoppen, funderingen van gebouwen te beschermen, schade aan infrastructuur te voorkomen, flora en fauna een nieuwe kans te geven, waterkwaliteit aanzienlijk te verbeteren, de Stelling van Amsterdam te promoten, de polder recreatief aantrekkelijk te maken en dat alles zonder dat agrariërs daar slechter van worden.

U vroeg een praktijkvoorbeeld om in de complexe materie van bodemdaling in bebouwd agrarisch gebied met een weidevogeldoelstelling en een kwalitatieve wateropgave direct aan de slag te kunnen. Wij wonen in zo'n gebied en hebben u een casus aangeboden waarin we ons niet hebben beperkt. We hebben ook cultuur en recreatie daarin betrokken. We hebben een steen in een vijver gegooid en hoopten dat we er samen met alle betrokkenen een mooie opvolging aan konden geven, iets waar we allemaal blij van worden.

Uiteraard heeft het gevolgen voor de landbouw. Veranderingen zijn er overal en altijd. Het kan niet zo zijn dat de maatschappij zich moet aanpassen aan een enkeling, zo werkt de democratie niet.

We staan niet alleen, voor ieder is het duidelijk dat de landbouw is doorgeschoten, zeker in veenweidegebieden. Bij het zoeken naar andere bedrijfsvormen wil ook LTO graag meepraten. Vrijdag verscheen een [artikel van LTO in het NHD](#) over grondgebonden veehouderij om zo de import van veevoer fors te beperken. Dat betekent grote toename van grasteelt en laat dat nu net de bottleneck zijn voor het grondwater in veengebied.

Zowel gemeenten als hoogheemraadschap en provincie zijn al decennia medeplichtig aan overtreding van een aantal wetten. Ik ben namelijk van mening dat bij het onttrekken van grondwater uit een veengebied voor een, al dan niet commerciële activiteit, zonder dat wordt voorzien in een onmiddellijke en gegarandeerde toevoer van, in kwaliteit en kwantiteit, gelijkwaardig water, er sprake is van een overtreding van naar in ieder geval de geest en in mijn optiek ook naar de letter van :

de ontgrondingenwet 1965,

de wet bodembescherming 1986,

de Waterwet 2009

Ik stoel mijn mening op het volgende;

Deze wetten definiëren de bodem als het vaste deel van de aarde met de, zich daarin bevindende, vloeibare en gasvormige bestanddelen en organismen.

Het belang van deze wetten is bescherming van de bodem, ofwel het voorkomen, beperken of ongedaan maken van veranderingen van hoedanigheden van de bodem, die een vermindering of bedreiging betekenen van de functionele eigenschappen die de bodem heeft voor mens, plant of dier;

De wetten wijzen als beheerder het bevoegd zijnde bestuursorgaan van het overheidslichaam aan. Dat zijn in mijn optiek het waterschap, de gemeenten en de provincie.

Bedankt voor de aandacht en ik sta open voor vragen

Kees de Wildt